

Opinia Komitetu Regionów „Biała księga na temat sportu”

(2008/C 105/09)

KOMITET REGIONÓW

- Wskazuje na fakt, że sport stanowi ważne narzędzie wspierania integracji wszystkich warstw ludności, i zauważa, że sprzyja gotowości jednostki do wysiłku oraz przekazuje podstawowe wartości, takie jak uczciwość, tolerancja i solidarność.
- Jest zdania, że silne i zdrowe społeczeństwo — młodzi i starzy, mężczyźni i kobiety — jest podstawą i siłą napędową wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i ogólnie zwiększania dobrobytu w Europie i tym samym przyczynia się do realizacji celów strategii lizbońskiej.
- Przyjmuje z zadowoleniem Białą księgę na temat sportu Komisji jako wkład w promowanie sportu jako zjawiska rozwijającego się i ważnego z punktu widzenia edukacji, zdrowia, kwestii społecznych i gospodarki, które znacznie przyczynia się do realizacji strategicznych celów solidarności i dobrobytu Unii Europejskiej.
- Przyjmuje jednak z zaniepokojeniem do wiadomości cele zawarte w białej księdze Komisji, ponieważ można w nich rozpoznać wyraźne tendencje do poszerzenia kompetencji UE w dziedzinie sportu, co wychodzi poza obecną treść deklaracji nicejskiej oraz uregulowań traktatowych.
- Zgadza się z Komisją co do tego, że zorganizowany dialog z podmiotami działającymi w sektorze sportu za pośrednictwem unijnego forum na temat sportu oraz dyskusji tematycznych może zapewnić ważny wkład w europejską debatę dotyczącą sportu. Uważa zatem za konieczne, by został odpowiednio do swej roli aktywnie włączony w kształtowanie tego dialogu.

Sprawozdawca: Helma KUHN-THEIS (DE/PPE), członek parlamentu krajowego Saary

Dokument źródłowy

Biała księga na temat sportu (przedstawiona przez Komisję)

COM(2007) 391 wersja ostateczna — SEC(2007) 932 — SEC(2007) 934 — SEC(2007) 935 — SEC(2007) 936

Zalecenia polityczne

KOMITET REGIONÓW

1. Stwierdza, że sport stanowi integralny element europejskiego społeczeństwa i codziennego życia wielu obywateli.
2. Podkreśla, że uprawianie sportu sprzyja zdrowiu i pomaga zapobiegać chorobom, zwłaszcza wynikającym z braku ruchu i złego odżywiania.
3. Podkreśla, że sport całościowo kształtuje młode pokolenia i wspiera proces wychowania dzieci i młodzieży na ludzi odpowiedzialnych, z rozwiniętą w pełni i stabilną osobowością.
4. Wskazuje na fakt, że sport stanowi ważne narzędzie wspierania integracji wszystkich warstw ludności: współistnienie obywateli obcego pochodzenia i ludności miejscowej, osób niepełnosprawnych i pełnosprawnych, osób starszych i młodzieży nie przebiega praktycznie w żadnym innych obszarze życia społecznego równie harmonijnie jak w sporcie.
5. Jest zdania, że silne i zdrowe społeczeństwo — młodzi i starzy, mężczyźni i kobiety — jest podstawą i siłą napędową wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i ogólnie zwiększania dobrobytu w Europie i tym samym przyczynia się do realizacji celów strategii lizbońskiej.
6. Zauważa, że sport sprzyja gotowości jednostki do wysiłku oraz przekazuje podstawowe wartości, takie jak uczciwość, tolerancja i solidarność.
7. Przyjmuje zatem z zadowoleniem Białą księgę na temat sportu Komisji jako wkład w promowanie sportu jako zjawiska rozwijającego się i ważnego z punktu widzenia edukacji, zdrowia, kwestii społecznych i gospodarki, które znacznie przyczynia się do realizacji strategicznych celów solidarności i dobrobytu Unii Europejskiej.
8. Jest zdania, że sport napotyka jednak także nowe zagrożenia i wyzwania, które pojawiły się w społeczeństwie europejskim, takie jak naciski komercyjne, wykorzystywanie młodych zawodników sportowych, doping, rasizm, przemoc, korupcja i pranie brudnych pieniędzy.
9. Przyjmuje jednak z zaniepokojeniem do wiadomości cele zawarte w białej księdze Komisji, ponieważ można w nich rozpoznać wyraźne tendencje do poszerzenia kompetencji UE w dziedzinie sportu, co wychodzi poza obecną treść deklaracji nicejskiej oraz uregulowań traktatowych. Nie można kwestionować autonomii organizacji sportowych, kompetencji państw członkowskich ani władz lokalnych i regionalnych. Z naciskiem

zwraca zatem uwagę na jedynie ograniczone kompetencje Wspólnoty w zakresie sportu.

10. W tym kontekście wyraziłby zadowolenie, gdyby Komisja przy pomocy działań wspierających, koordynujących i uzupełniających wspomagała rozwój sportu w państwach członkowskich i promowała jego wartość społeczną, wychowawczą, zdrowotną i kulturową, nie ingerując w autonomię i kompetencje państw członkowskich i organizacji sportowych.

11. W związku z tym, że ustanowienie oddzielnego wspólnotowego programu wspierania sportu nie jest wykonalne przed 2011 r., proponuje, by w budżecie UE na 2009 r. przewidzieć linię budżetową na działania przygotowawcze i projekty pilotażowe służące wdrażaniu Białej księgi na temat sportu. Ponadto zaleca, by informacje dotyczące obecnych i przyszłych możliwości uczestniczenia w przetargach otwartych w dziedzinie sportu były szeroko rozpowszechniane.

12. Opowiada się za tym, by silniej niż dotychczas uwzględnić sport w unijnych politykach i programach wsparcia. Z punktu widzenia Komitetu Regionów uwzględnienie sportu w Traktacie zmieniającym Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską stanowi wystarczającą podstawę prawną, by uzasadnić wyraźne włączenie sportu w działania wspierające, koordynujące i uzupełniające w przyszłym okresie programowania od 2013 r.

13. Prosi swoich członków, by wspierali na szczeblu regionalnym żądania Białej księgi na temat sportu dotyczące uwzględnienia sportu we wdrażaniu instrumentów wsparcia UE w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

14. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Biała księga na temat sportu za główne zadanie uznaje włączanie tematyki sportu do głównego nurtu polityki, i prosi Komisję o regularne przedstawianie sprawozdań z jego realizacji.

W odniesieniu do poprawy zdrowia publicznego poprzez aktywność fizyczną

15. Jest zdania, że Komisja dostrzegła ten problem i przy pomocy swoich uzupełniających się białych ksiąg na temat sportu oraz strategii dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością zwraca uwagę na szczeblu międzynarodowym na potrzebę działania oraz wskazuje możliwe rozwiązania.

16. Uważa zaangażowanie organizacji sportowych na rzecz poprawy zdrowia publicznego poprzez aktywność fizyczną za oczywiste, ponieważ organizacje sportowe, powiązane w stowarzyszeniach i związkach, docierają do dużej grupy odbiorców. Popiera zamiar Komisji, by silniej niż dotychczas wspierać ideowo i finansowo tworzenie sieci dla wymiany doświadczeń, zwłaszcza w odniesieniu do rozwiązań, które sprawdziły się wśród młodych ludzi, kładąc przy tym nacisk na sport masowy. Ponadto podkreśla znaczenie współpracy między sektorami w tej dziedzinie ze względu na fakt, że wspólne działanie w skali wspólnotowej może pozytywnie wpłynąć na strukturę administracji krajowej, która podzielona jest na różne sektory (sport, zdrowie, edukacja).

17. Jednocześnie zachęca Komisję do docenienia spontanicznej i niezorganizowanej aktywności sportowej oraz do podjęcia kroków służących temu, by organizacje sportowe i organy krajowe zapewniły możliwie najlepsze warunki dla tego rodzaju aktywności.

W odniesieniu do walki z dopingiem i zapobiegania dopingowi

18. Jest zdania, że podobnie jak w innych dziedzinach życia, tak i w sporcie w przeważającym stopniu komercyjne i społeczne oczekiwania co do wyników bez ich odpowiedniego wyważenia etycznego niosą ze sobą duże niebezpieczeństwo stosowania nieuczciwych środków podnoszenia efektywności.

19. Stwierdza, że doping poważnie szkodzi idei fair play w sporcie oraz wizerunkowi sportu, a także stwarza znaczne ryzyko dla zdrowia jednostek. Stanowi również czynnik demotywuujący innych sportowców.

20. Jest zdania, że w sporcie wyczynowym nie tylko zawodowi sportowcy muszą sprostać wysokim oczekiwaniom co do wyników płynącym ze strony wielu podmiotów społecznych. W rezultacie ryzyko dopingiu silnie wzrosło także w sporcie amatorskim poprzedzającym sport wyczynowy oraz w sporcie młodzieżowym.

21. Jest zdania, że zobowiązania dotyczące sportu bez dopingiu mogą zostać dotrzymane tylko, gdy towarzyszyć im będzie skuteczna kontrola antidopingowa. W tym celu potrzebne jest ogólnounijne i ogólnosiwiatowe zaangażowanie w walkę z dopingiem.

22. Zaleca przyjęcie lepiej skoordynowanego podejścia w walce z dopingiem w UE, które uwzględniłoby konwencję antidopingową UNESCO oraz miałoby na uwadze konieczność istnienia rzeczywiście niezależnej wyspecjalizowanej instytucji zajmującej się kontrolą antidopingową.

23. Uważa, że władze i organizacje lokalne i regionalne zajmują szczególnie dobrą pozycję, by zwrócić uwagę na problem dopingiu poprzez kampanie informacyjne prowadzone w szkołach, klubach sportowych i ogólnie w środowisku sportowym oraz wzmocnić rozpowszechnianie wiedzy na ten temat. Wzywa je zatem do tego i potwierdza swój zamiar śledzenia i wspierania takich działań na szczeblu lokalnym i regionalnym.

W odniesieniu do uwydatnienia roli sportu w kształceniu i szkoleniu

24. Przyjmuje z zadowoleniem i popiera wspieranie i promowanie sportu i ruchu fizycznego za pośrednictwem różnych inicjatyw politycznych Komisji, jak też przyznawanie znaku jakości szkołom, które szczególnie aktywnie uczestniczą w propagowaniu aktywności sportowej, a także stowarzyszeniom sportowym, które mogą pochwalić się szczególną troską o jakość swoich usług.

25. Podkreśla szczególne znaczenie ruchu, gier i sportu w okresie przedszkolnym dla fizycznego, psychicznego, poznawczego i społecznego rozwoju dzieci i młodzieży jako niezbędnego elementu całościowego procesu wychowania i kształcenia. Apeluje w związku z tym do Komisji, by przypisała szczególne znaczenie aktywności fizycznej w okresie przedszkolnym.

26. Przypomina jednak, że przy wszystkich działaniach wspierających, koordynujących i uzupełniających Komisji, które dotyczą edukacji i sportu, trzeba mieć wzgląd na kompetencje państw członkowskich czy właściwych władz szczebla niższego niż krajowy.

W odniesieniu do propagowania wolontariatu i aktywnej postawy obywatelskiej przez sport

27. Podkreśla szczególne znaczenie wolontariatu oraz wzywa Komisję, by już na wstępie zwróciła uwagę na działalność wolontariacką w sporcie. Ponadto zwraca uwagę na niebezpieczeństwo postrzegania sportu wyłącznie jako działalności gospodarczej, ponieważ nie odpowiada to istocie sportu i jego ogólnemu wizerunkowi. Sport zawodowy stanowi jedynie małą część całego ruchu sportowego, co znajduje zbyt małe odzwierciedlenie w białej księdze.

28. Jest zdania, że właśnie w sporcie istnieje bezpośrednie powiązanie między zaangażowaniem obywatelskim a rozwojem społeczności i dąży się tam nie tylko do celów sportowych, ale także społecznych i zorientowanych na wspólne dobro.

29. W kontekście wspierania sportu masowego uważa program „Europa dla obywateli” za godny uwagi.

30. W odniesieniu do programu „Młodzież w działaniu” popiera propozycję Komisji, by wspierać wolontariat sportowy młodych.

31. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, iż Komisja zleci opracowanie europejskiego badania nad wolontariatem w sporcie, ponieważ będzie ono stanowiło przydatne narzędzie dla przyszłego określenia zadań oraz wprowadzenia pewności planowania w zakresie wolontariatu w sporcie.

W odniesieniu do wykorzystania potencjału zawartego w sporcie do celów integracji społecznej, integracji i równości szans

32. Jest zdania, że należy uwzględnić szczególną rolę, którą sport odgrywa dla ludzi niepełnosprawnych.

33. Wzywa zatem państwa członkowskie, władze lokalne i regionalne oraz organizacje sportowe do uwzględnienia potrzeb osób niepełnosprawnych oraz zapewnienia dostępności infrastruktury sportowej dla osób niepełnosprawnych.

34. Jest zdania, że należy wspierać szkolenie instruktorów, trenerów, wolontariuszy i pracowników klubów i organizacji sportowych, w celu przygotowania ich na przyjęcie osób niepełnosprawnych.

35. Jest zdania, że osoby starsze mogą poprzez sport tak długo jak to możliwe zachować swój potencjał aktywności fizycznej i umysłowej oraz niezależność, aby móc żyć w dużym stopniu samodzielnie bez pomocy innych osób. Pozostawanie w ruchu oznacza, że starsi ludzie zachowują swoje kontakty towarzyskie i mogą sami określać i zapewniać swój udział w życiu społecznym. Do tego może przyczynić się m.in. także oferta sportowa.

36. Podziela pogląd, że państwa członkowskie powinny uwzględniać integrującą siłę sportu, programując działania w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji.

W odniesieniu do wzmacniania środków zmierzających do zapobiegania rasizmowi i przemocy oraz do walki z nimi

37. Przyjmuje z zadowoleniem podejmowane już na szczeblu krajowym i międzynarodowym wysiłki, aby poprzez ustanowienie centralnych punktów informacyjnych i współpracy między policją a federacjami sportowymi zwalczać przemoc i akty rasistowskie w sporcie.

38. Stwierdza, że przebieg mistrzostw świata w piłce nożnej w Niemczech w 2006 r. pokazał, że współpraca ta funkcjonuje i już przyniosła dobre wyniki.

W odniesieniu do dzielenia się naszymi wartościami z innymi częściami świata

39. Zachęca Komisję, by w większym stopniu wspierała sport jako środek w swojej polityce rozwoju.

40. Zachęca w związku z tym do wykorzystania doświadczeń i wiedzy ONZ i państw członkowskich, wyniesionych z „Międzynarodowego Roku Sportu i Wychowania Fizycznego jako środka wspierania edukacji, zdrowia, rozwoju i pokoju” 2005, i ewentualnie dalszego rozwijania i kontynuowania istniejących projektów i rozwiązań.

41. Z punktu widzenia pomocniczości nie widzi konieczności jednolitego wspólnotowego regulowania kwestii imigracji sportowców będących obywatelami państw trzecich, czy włączania jej do odpowiednich mechanizmów migracji wahałowej. Imigracja sportowców powinna nadal pozostawać w kompetencji państw członkowskich.

W odniesieniu do popierania zrównoważonego rozwoju

42. Popiera wytyczenie sobie ekologicznych celów przez europejskie organizacje sportowe i organizatorów wydarzeń sportowych oraz przedstawione przez Komisję wezwanie do wzięcia udziału w Systemie Ekozarządzania i Audytu (EMAS) i w programach przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego, oraz propagowania tych programów w czasie ważnych wydarzeń sportowych.

43. Przyjmuje z zadowoleniem przewidziane przez Komisję uwzględnienie sportu jako elementu nowego programu LIFE+.

W odniesieniu do gospodarczego wymiaru sportu

44. Wskazuje na fakt, że siła gospodarcza sportu w zakresie turystyki ujawnia się nie tylko przy okazji większych wydarzeń sportowych, ale także że aktywny sport w ramach turystyki wypoczynkowej wnosi duży wkład w rozwój regionalny, w tym także w przemianę strukturalną. Strategiczne koncepcje regionów mają w tym duży udział. Dlatego też Komisja powinna nadal wspierać regiony w ich wysiłkach, by osiągnąć postępy w rozwoju strukturalnym dzięki rozwiązaniom dostosowanym do potrzeb regionalnych. Ponadto zachęca władze lokalne i regionalne, by inwestowały dostępne im środki z funduszy strukturalnych także w infrastrukturę sportową i wypoczynkową.

W odniesieniu do przejścia ku polityce sportowej opartej na faktach

45. Wyraża zaniepokojenie, że Komisja pragnie stworzenia lepszej bazy informacji, bez porozumienia się z państwami członkowskimi i europejskimi regionami co do celów takiego działania.

46. Zwraca uwagę, że dodatkowe statystyki sportowe będące celem samym w sobie i nieprzynoszące korzyści pod względem lepszego udokumentowania wartości dodanej sportu, mogą pociągać za sobą dodatkowe nakłady administracyjne, a z uwagi na starania o zmniejszenie biurokracji na szczeblu europejskim należy zdecydowanie unikać takich dodatkowych obciążeń administracyjnych.

47. Uprasza zatem Komisję, by nasiliła dialog z państwami członkowskimi oraz zwłaszcza z regionami, aby najpierw porozumieć się co do celów tworzenia takiej nowej statystyki. Celem musi być zminimalizowanie dodatkowych nakładów administracyjnych wiążących się z tworzeniem statystyk.

48. Przyjmuje do wiadomości, że Komisja rozpocznie badania mające na celu ocenę bezpośredniego i pośredniego wkładu sektora sportu w realizowanie agendy lizbońskiej. Zastanawia się jednak, czy biorąc pod uwagę krytykę Komisji dotyczącą dostępnych danych, możliwość merytorycznej naukowej oceny wkładu sportu w strategię lizbońską nie jest bardzo ograniczona. Komitet Regionów zwraca się do Komisji, by poinformowała go o wynikach tego badania.

W odniesieniu do zapewnienia finansowania sportu ze środków publicznych

49. Postrzega zrównoważone modele finansowania zapewniające długoterminowe wsparcie organizacjom sportowym za niezastąpioną podstawę wspierania sportu w państwach członkowskich.

50. Uważa wsparcie publiczne dla sportu masowego za niezbędne i przypomina, że w wielu państwach członkowskich sport masowy jest w dużej mierze finansowany ze środków pochodzących bezpośrednio lub pośrednio (w postaci podatków i opłat) z usług hazardowych i gier loteryjnych zarządzanych przez państwo lub będących na państwowej licencji.

51. Podkreśla w tym kontekście, że istniejący monopol państwa w zakresie usług hazardowych i gier loteryjnych, uzasadniony nadrzędnymi względami interesu ogólnego takimi, jak zapobieganie uzależnieniu od gier i utrzymanie porządku publicznego, i konsekwentnie dążący do realizacji tych celów, nie narusza, zgodnie z ustalonym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, europejskiego prawa. Uważa w tym przypadku za słuszne, by dochody z zasadniczo niepożądanych gier losowych wykorzystywane były na cele służące dobru publicznemu (jak np. sport).

52. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja Europejska przeprowadzi niezależne badania na temat finansowania sportu masowego, i prosi Komisję, by poczekała na wyniki tego badania, zanim podejmie decyzje polityczne, które mogłyby zagrozić publicznemu wsparciu dla sportu masowego.

53. Zaleca Komisji, by zwróciła uwagę na potrzebę opracowania skutecznych metod pomiaru efektów pomocy publicznej na rzecz sportu. Krajowe, regionalne i lokalne systemy wsparcia zorganizowane są w różny sposób, byłoby zatem wskazane, by na podstawie analiz i porównań ocenić znaczenie różnych form pomocy publicznej dla rozwoju sportu.

54. Popiera intencję Komisji, by bronić utrzymania istniejących możliwości stosowania zmniejszonych stawek VAT na sport.

W odniesieniu do organizacji sportu

55. Uznaje, podobnie jak Komisja, autonomię organizacji sportowych oraz struktur reprezentacyjnych. W jego odczuciu brakuje w Białej księdze na temat sportu podkreślenia znaczenia autonomii klubów, opisanej i przyjętej w deklaracji nicejskiej.

W odniesieniu do specyfiki sportu

56. W specyfice sportu dostrzega jego podstawową i konstytutywną cechę oraz stwierdza brak w białej księdze jasnej wypowiedzi w tej kwestii. Obawia się, że podejście oparte na podejmowaniu oddzielnej decyzji w każdym poszczególnym przypadku, by uwzględnić specyfikę sportu, nie jest zadowalające z punktu widzenia organizacji sportowych i doprowadzi do utrwalenia się obecnej niepewności prawnej.

W odniesieniu do swobodnego przemieszczania się i obywatelstwa

57. Uważa przytoczone w białej księdze przypadki ograniczonych i proporcjonalnych restrykcji odnoszących się do zasady swobodnego przemieszczania się za sensowne, celowe i konieczne ze względu na specyfikę sportu.

W odniesieniu do transferów

58. Uznaje zasady dotyczące transferów za niezbędne dla zapewnienia równowagi konkurencyjnej między klubami sportowymi.

W odniesieniu do agentów zawodników sportowych

59. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, iż Komisja przeprowadzi ocenę wpływu dającą przejrzysty obraz działalności agentów zawodników sportowych w UE.

60. W przypadku gdyby konieczne były działania na szczeblu UE wzywa do uzgodnienia rozwiązań krajowych i dotyczących klubów sportowych ze stowarzyszeniami międzynarodowymi.

W odniesieniu do ochrony nieletnich

61. Zwraca się do Komisji, by nadała priorytet realizacji zaproponowanej w białej księdze współpracy z państwami członkowskimi i organizacjami sportowymi w zakresie ochrony nieletnich.

W odniesieniu do korupcji, prania pieniędzy oraz innych form przebiegów finansowych

62. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by wspierać władze antykorupcyjne i monitorować sposób wdrażania unijnego prawodawstwa przeciwko praniu pieniędzy w sektorze sportu.

W odniesieniu do systemów licencji dla klubów sportowych

63. Uznaje rozwój systemów licencyjnych — pod warunkiem, że nie stoją one w sprzeczności z przepisami dotyczącymi konkurencji i rynku wewnętrznego — za autonomiczne zadanie organizacji sportowych.

W odniesieniu do mediów

64. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, iż Komisja w dalszym ciągu będzie popierać prawo do informacji i szerokiego dostępu obywateli do transmisji wydarzeń sportowych.

65. Uznaje zatem istniejące europejskie uregulowania dotyczące prawa do nadawania krótkich relacji informacyjnych za ważny i sprawdzony sposób zagwarantowania wolności informacji i różnorodności poglądów.

66. Opowiada się zatem za tym, by w trakcie nadchodzącej oceny europejskich ram prawnych dla mediów audiowizualnych sprawdzić, czy i w jakim stopniu możliwe jest rozciągnięcie prawa do nadawania krótkich relacji informacyjnych także na inne środki przekazu, jak np. radio.

67. Powtarza swoje przekonanie o znaczeniu radia publicznego dla gwarantowania różnorodności. Radio publiczne, jako gospodarczo niezależna służba publiczna, powinno dążyć do publicystycznego sukcesu nie tylko poprzez podawanie informacji interesujących masę ludności, zwłaszcza jeśli chodzi o informowanie o niszowych dyscyplinach sportowych.

W odniesieniu do zorganizowanego dialogu

68. Zgadza się z Komisją co do tego, że zorganizowany dialog z podmiotami działającymi w sektorze sportu za pośrednictwem unijnego forum na temat sportu oraz dyskusji tematycznych może zapewnić ważny wkład w europejską debatę dotyczącą sportu. Uważa zatem za konieczne, by został odpowiednio do swej roli aktywnie włączony w kształtowanie tego dialogu. Pragnie w związku z tym zwrócić szczególną uwagę na potrzebę zorganizowania forum przedstawicieli różnych dyscyplin sportu oraz przedstawicieli właścicieli obiektów sportowych, na którym omawiano by aktualne i przyszłe potrzeby dotyczące obiektów sportowych i stadionów. Komitet ma

nadzieję, że Komisja korzystać będzie w tym z form dialogu zorganizowanego.

69. Wzywa do organizowania seminariów wspólnie z wyspecjalizowanymi instytucjami, aby informować i uświadamiać organizacje sportowe w Europie o zastosowaniu wspólnotowego dorobku prawnego.

70. Proponuje organizację konferencji na temat „Sport a rozwój regionalny”, w ramach których przedstawiany byłby pozytywny wpływ sportu na rozwój regionalny oraz wskazywane byłyby wzorcowe rozwiązania.

71. Zachęca Komisję, by przyspieszyła i w sposób wyważony wspierała rozwój ponadgranicznych stowarzyszeń i projektów (jak np. Europejskie Międzyregionalne Zgromadzenie Sportowe — Europäischer Pool des Sports, w makroregionie SaarLorLux: Saara, Lotaryngia, Luksemburg).

W odniesieniu do współpracy z państwami członkowskimi

72. Jest zdania, że niepaństwowy ruch sportowy powinien zostać, podobnie jak w Radzie Europy, lepiej włączony w dialog pomiędzy Komisją Europejską a państwami członkowskimi.

73. Zwraca przy tym uwagę, że w ramach tej współpracy należy mieć wzgląd na kompetencje państw członkowskich w zakresie sportu.

Bruksela, 7 lutego 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE
